

Πρόξενος λήσταρχος. Πειραταὶ ἐλυμαίνοντο ἀπὸ μακροῦ χρόνου τὰ παράλια τοῦ Εὐξείνου καὶ πρὸ πάντων τὰ πέραξ τοῦ Κερτσίου καὶ τῆς Σεβαστουπόλεως· ἀλλὰ μεθ' ὧν τοὺς ἀγῶνας τῆς ρωσικῆς ἀστυνομίας πρὸς ἀνίχνευσιν τῆς φοβερᾶς συμμορίας, οὐδὲν κατορθοῦτο. Ἀλλὰ ἐσχάτως λεπτομερεῖς ἀνακρίσεις, ἐπιτηδεύει διεξαχθεῖσαι ὑπὸ τῆς ἐν Ὀδησσῷ ἀστυνομίας, ἀνεκάλυψαν ὅτι ὑφ' ἡλὰ πρόσωπα ἔπαιζον ἐνεργὸν μέρος ἐν τῇ ὑποθέσει τῶν πειρατῶν. Ἀρχηγὸς τῆς συμμορίας ἐπεφάνη ὁ ἐν Κερτσίῳ πρόξενος τῆς Ἀγγλίας, ἣν διωργάνωσε κατὰ τινες μὲν ὅπως καταδυθῇ τὰ ἐν τῷ Εὐξείνῳ πλοῖα τοῦ ρωσικοῦ στόλου, κατὰ τινες δὲ, ἀπλούστατα, μόνῳ σκοπῷ ληστεύσεως.

Ὁ πρόξενος ἐγκαίρως πληροφορηθεὶς ὅτι κατάσκοπος τῆς ρωσικῆς ἀστυνομίας μέλλει νὰ προβῇ εἰς τὴν σύλληψίν του, ἐγένετο ἄφαντος ἐκ τῆς θέσεώς του. Ἀφίκετο δὲ εἰς Ὀδησσόν, ἐλπίζων νὰ δραπετεύσῃ ἐκεῖθεν εἰς Ἀγγλίαν. Ἀλλὰ πληροφορηθεὶς ὅτι καὶ ἐκεῖ κατεζητεῖτο ἀνὰ τὰ διάφορα ξενοδοχεῖα, ἐτοποθετήθη, τῇ συμπράξει ἐνὸς ἐταίρου τῆς συμμορίας, ἐντὸς μεγάλου κιβωτίου πεπληρωμένου ἀχύρων, καὶ ἀπεστάλη εἰς Κωνσταντινούπολιν. Αἱ ρωσικαὶ ἀρχαὶ ἐτηλεγράφησαν τὸ γεγονός εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει ρωσικὴν πρεσβείαν, ἥτις συνήψε διαπραγματεύσεις μετὰ τῆς ἀγγλικῆς διὰ τὴν παράδοσιν τοῦ φυγάδος. Ἀγνοεῖται ὅποιον ἔσται τὸ ἀποτέλεσμα τῶν διαβημάτων τούτων, ἐγνώσθη δὲ μόνον ὅτι ὁ ρωμαντικὸς πρόξενος ἀνεχώρησε ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἄγνωστον ποῦ κατευθυνόμενος.

Σήμερον τὴν 10 ὥραν π. μ. ὁ ἀνθρακοπώλης Α. Δημητρίου διερχόμενος μετὰ τοῦ κάρρου του τὴν ὁδὸν Καραϊσκάκη παρέσυρε δι' αὐτοῦ καὶ ἐπλήγησεν ἐλαφρῶς τὸν τριετὴ παῖδα Α. Καλιδούρη.

— Χθὲς ὥρα 8 τῆς ἐσπέρας ἐπὶ τῇ, ὁδοῦ Καραϊσκάκη ὁ Ν. Λαμπέσης λιθοξόος, ἐτραυματίσθη ὑπὸ τοῦ γυναικαδέλφου

τοῦ Καλιδούρη δι' ἐγχειριδίου κατὰ τὸν μηρὸν μετὰ προηγουμένην λογομαχίαν.

— Προσεβλήθησαν χθὲς ἐξ εὐλογίας ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Β' Νεοκροταφείου ὁ Α. Κακουράλος ἐτῶν 38 ἐμβολιασμένος νηπιόθεν.

— Ἀπεβίωσεν σήμερον ἐν τῷ δημοτικῷ νοσοκομείῳ ὁ ὑπὸ τοῦ σιδηροδρόμου ἀποκοπεὶς ἀμφοτέρους τοὺς πόδας Γ. Κωνσταντινίδης. Συλλυπούμεθα ἐγκαρδίως τὴν ἀγαθὴν οἰκογένειαν καὶ τὸν ἀτυχῇ ἀδελφὸν φίλον μας Ἀνέστην Κωνσταντινίδην.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑΤΙΟΝ

Γνωρίζει ἄρα γε ὁ κύριος ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τὸ πρὸ μηνῶν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐκτελεσθὲν παρατράγωνον καθόσον ἀφορᾷ τὸν ἐν Πειραιεὶ πρὸ ἐξαετίας ἐφησυχάζοντα κύρ Ἀβέρκιον; Ἐπὶ ἐξαετίαν, ἡφ' ἧς εἶχε καταδικασθῇ ὡς σιμωνιακός, μαζὺ μὲ ὅλους τοὺς ὑπάρξαντας, ὑπάρχοντας καὶ ὑπάρχοντας ἱεράρχας, δὲν εἶχεν ἀπαγορευθῇ αὐτῷ τὸ ἱεροπραγεῖν, ἐπὶ τούτῳ δὲ ἔνεκα τῆς παιδείας, τῶν φώτων, τοῦ σεμνοῦ αὐτοῦ χαρακτῆρος καὶ τῆς ἱερᾶς μαθήσεως τόσον ἡγαπῆθη ὑπὸ τῶν Πειραιωτῶν, ὥστε σχεδὸν ἡδύνατό τις εἰπεῖν ὅτι ἐξετέλει χρέη Ἐπισκόπου Πειραιῶς. Ὅτε πρὸ ὀλίγων μηνῶν ἡ Ἱερά Σύνοδος εἶδε, λέγει, ὅτι οἱ χριστιανοὶ σκανδαλίζονται, διότι ὁ Ἀβέρκιος ἦν ποτε σιμωνιακός, ἐπεμβαίνοντες δὲ εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Μητροπολίτου Ἀθηνῶν ἐπιβάλλουσιν αὐτῷ νὰ ἀπαγορευθῇ τῷ Ἀβερκίῳ τὸ ἱεουργεῖν ἐν τῷ κύκλῳ τῆς ἐπισκοπῆς του, ἀνακαλῶν τὴν πρὸς τοῦτο ἄδειαν καὶ ὑποκύπτων οὕτω ἀντικανονικώτατα εἰς τὴν ἀπαίτησιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Γνωρίζει ὅμως καὶ ἐν ἄλλῳ ὁ κ. ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργός; Ἐνθ' ἀπηγορεύθη τῷ Ἀβερκίῳ τὸ ἱεουργεῖν ἐν τῇ ἐπισκοπῇ Ἀττικῆς, δὲν ἀπηγορεύθη αὐτῷ τοῦτο ἐκτός

τοῦ μὲ λαρυγγισμοὺς διεγείροντας κύματα ἐνθουσιασμοῦ. Ἡ ἀνατροπὴ τῆς Πριγκηπίσσης ἐπέτυχε λαμπρὰ καὶ ὁ διευθυντὴς τοῦ «Βαριετὲ» ἐσκέπτετο νὰ τὴν ἀναβιδάσῃ ἐπὶ σκηνῇ τὸν προσεχῆ χειμῶνα.

Ὁ Μουλινὲ ἐξηπλωμένους ἐπὶ τινος καθίσματος ἐκίνει τὴν κεφαλὴν, ὡς ἀρκοῦσα ἀκούουσα φλαούτο. Δὲν ἠκολούθει τὰς περιπετείας τῆς πριγκηπίσσης Ὀρτενσίας. Ἀλλὰ πριγκηπίσσα τὸν ἐνεδιέφερε περισσώτερον ἢ το ἡ κόρη του, ἡ μελαχροινὴ Ἀθηναῖς. Τὴν ἔβλεπεν, ὅτε ἦτο εἰς τὸ σχολεῖον, μὲ τὸ κοντό της φόρεμα, τὰ μεγάλα παπούτσια της καὶ τὰ κατακόκκινα χέρια της, πρόσωπον σχεδὸν ἄσχημον, σῶμα δύσμορφον καὶ ξεκαρφωτον, ἐν ὅλῃ τῇ ἀκμῇ τῆς ἀναπτύξεώς της. Ἦρχετο εἰς τὸ διαλεκτικόν ἐν μέσῳ τῶν συντρόφων της, τῶν ἐνδεδυμένων τόσον κομψᾷ, αἱ ὁποῖαι τὴν παρετήρουν περιφρονητικῶς. Δὲν ἦτο ἀκόμη πλούσιος κατ' αὐτὴν τὴν ἐποχὴν ὁ πατὴρ Μουλινὲ, δὲν εἶχε ἀκόμη ἰδρύσει τὸ μέγαλον του ἐν Βιλπέτ ἐργοστάσιον σοκολάτας, οὔτε ἐπινοήσει τὰς ἐπὶ κυανοῦ χάρτου ἀγγελίας, τὰς συντεταγμένας εἰς ὕψος ὁδοντοῖατροῦ, αἱ ὁποῖαι εἶχον κάμει γνωστὰ τὰ προϊόντα του καὶ εἰς τὰς μικροτέρας τῆς Γαλλίας πόλεις.

Ἐπώλει τότε χονδρικῶς ἀποικιακὰ προϊόντα. Καὶ αἱ εὐγενεῖς μητέρες τῶν συμμαθητριῶν τῆς Ἀθηναίδος δὲν ἔπαυσαν ἀπὸ τοῦ νὰ ἐκφράζωσι τὴν ἐκπληξίν των, διότι ἡ κόρη ἐνὸς μπακάλη εἶχε μ' ἑαυτὴν τὸ σχολεῖον. Αἱ ἡχώ τῶν μικρῶν τοῦ σχολείου ραδιοργάνων εἶχον φθάσει μέχρις αὐτοῦ.

Ἡ ἔξυρε πόσον ὑπερηφάνως ἐφέροντο αἱ μαθήτριά της πρὸς τὴν κόρην του. Καὶ ἐπὶ κεφαλῇ τῆς ἀντιπολιτεύσεως τῶν εὐγενῶν, ὅπως τὰς ἔλεγον, ἐνθυμεῖτο ὅτι εὕρισκετο ἡ δεσποινὴς Μπωλιέ.

Πόσαις φοαῖς, εἶχεν ἀκούσει τὴν Ἀθηναῖδα ἐκφέρουσαν ὕβρεις ἐναντίον τῆς ἀντιπάλου της! Κλαίουσα ὠρρίζετο ὅτι θὰ ἐκδικηθῇ. Δὲν εἶχεν ἔλθει ὁ καιρὸς τῆς ἐκδικήσεως καὶ μάλιστα χωρὶς αὐτοῦ νὰ ἐργασθῶσι διὰ νὰ τὸν προετοιμάσουν; Ἡ Ἀθηναῖς Μουλινὲ ἦτο μία ἀπὸ τὰς πλουσιωτέρας νύμφας τοῦ Παρισιῶ, καὶ ἡ ἀλαζὼν Κλαίρη Μπωλιέ ἦτο χωρὶς προῖκα. Ἡ κόρη τοῦ μπακάλη ἐνδυομένη εἰς τὸ καλλίτερον κατὰστημα, κτενισμένη ὠραία, συνειθισμένη εἰς τὸ **λοῦσο**, εἶχε μεταμορφωθῇ, ἐξωραίσθῃ καὶ φωτιζομένη ἀπὸ τὸ βόρειον σέλας τῶν ἑκατομμυρίων της, ἐπερνοῦσε ὡς ἡ ὠραιότερα κόρη μεταξὺ τῶν θυγατέρων τῶν ἀστῶν ἡ κόρη τῆς μαρκησίας, φοροῦσα κἀνὲν φορεματάκι ἀπλούστατον, θὰ ἔζη εἰς τὴν ἐπαρχίαν, θὰ ἐξηφανίζετο ἐν τῷ σκότει, καὶ—ποῖός ἦξευρε;—ἴσως δὲν θὰ ἐγίνετο καὶ ὁ γάμος, ὁ πρὸ τόσο καιροῦ ἀποφασισμένος.

Ὁ δούξ Βλιγνὺ, ὁ μεγαλοπρεπὴς ἀριστοκράτης, μ' ἓνα τόσῳ ὠραῖον ὄνομα! Συχνότατα, ὅταν ὁ νεαρὸς δούξ ἦρχετο μὲ τὴν θείαν του, τὴν μαρκησίαν, διὰ νὰ ἰδοῦν τὴν Κλαίρην εἰς τὸ Σακρέ-κέρ, ἡ Ἀθηναῖς βλέπουσα αὐτοὺς συνομιλοῦντας ἐγένετο πελιδνὴ ἐξ ὀργῆς. Ἡ Κλαίρη θὰ ἐγίνετο δούκισσα, καὶ αὐτῇ, ἡ Ἀθηναῖς; θὰ ὑπανδρεύετο κανένα συμβολαιο-

τῆς Ἀττικῆς. Καὶ οὕτω, ἐνῶ κατὰ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον σκανδαλίζει τοὺς χριστιανούς Πειραιῶται, δὲν σκανδαλίζει τοὺς ὀλίγους πορρωτέρους χριστιανούς Ὑδραίους, διότι ἐν Ὑδρᾷ καὶ Πόρῳ καὶ ἀλλαγῇ τῷ παρέχεται πλήρης ἱεουργικὴ ἐλευθερία.

Ἐννοεῖ τώρα τί τρέχει μὲ τοὺς ἁγίους Συνοδικούς; Ἡμεῖς σικχαινόμεθα νὰ δώσωμεν τὴν εὐτελῆ τοῦ φαινομένου ἐξηγησιν, ἀλλ' ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ὀφείλων νὰ κήδηται πλείοτερον ἡμῶν τῆς ἀξιοπρεπείας τῆς Ἐκκλησίας, πιστεύομεν ὅτι θὰ ἄρῃ τὸ ἐν λόγῳ σκάνδαλον, αἴρων ἀπὸ τοῦ Μητροπολίτου Ἀθηνῶν τὴν πίσιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ ἀποδίδων εἰς τοὺς γείτονας Πειραιῶτας τὸν ἀγαθὸν αὐτῶν ποιμένα, ὅστις εἶνε ἐκ τῶν ὀλίγων ὅτινες τιμῶσι τὴν Ἐκκλησίαν διὰ τῶν πνευματικῶν προσόντων. Καὶ δικαζόμενος ἀκόμη καὶ καταδικαζόμενος δι' ἔγκλημα τῆς πολιτείας μᾶλλον ἢ αὐτοῦ, ὁ Ἀβέρκιος ἐλλυσε τὰς γενικάς συμπαθείας.

ΑΠΟ ΚΩΝΣΤΑΝ/ΠΟΛΕΩΣ ΕΙΣ ΣΟΦΙΑΝ¹

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Σόφια, Σεπτέμβριος.

Ἡ 8¹ (2 π. μ. ὥστε σπεύσωμεν νὰ ἴδωμεν τὴν ἐορτὴν τῆς 30 Αὐγούστου, τῆς ὀνομαστικῆς τοῦ μεγάλου αὐτοκράτορος πασῶν τῶν Ρωσσιῶν καὶ τοῦ μικροῦ ἡγεμόνος τῆς μικρᾶς Βουλγαρίας.

Εἶνε σηματοστόλιστος ἡ πόλις· εἶνε εὐθυμος ὁ λαός, ὅστις ἀπὸ βαθέως ὄρθρου ἤρξατο ἐκκενῶν αὐτὴν καὶ διευθυνόμενος πρὸς τὸ στρατόπεδον ὅπως ἴδῃ τὰ μεγάλα στρατιωτικὰ γυμνάσια. Ἐτοιχοκollήθη προκήρυξις τοῦ ἡγεμόνος ἀγγέλλουσα τὴν ἐπάνοδον ἐπὶ τὸ σύνταγμα. — Δὲν ὑπῆρξεν ἀνάγκη

¹ Συνέχεια ἴδε ἀριθμὸν 578

ἐνταῦθα πλατείας Συντάγματος καὶ ἡρώων μεταπολιτεύσεως καὶ ἀφαρπαγῆς ὑπογραφῶν ὅπως ἐπιτευχθῇ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο. Ἀλλὰ ἐπιρροαί, ἀφορμαὶ ἄλλαι ἐπιφέρουν τὰς αὐτὰς μεταβολὰς εἰς τὸν τόπον τοῦτον, ὅπου ὁ ἡγεμὼν δὲν κύπτει πρὸ τῶν θελήσεων τοῦ ὑπηκόου, ἀλλ' ὑπεῖκει εἰς τὰ κελεύσματα τῶν προστατῶν του.

Πολλὴν σημασίαν εἶχεν ἡ τοιχοκόλλησις ἐκείνη. Ἦν τὸ προῖον πολλῶν δυσαρέστων σκηνῶν, πολλῶν ἐτέρωθεν διαβιβασθεισῶν ἐδηγιῶν. Οἱ Ρῶσοι ἐζήτουν τὸ σύνταγμα· ἀλλὰ καὶ Βίσμαρκ καὶ Καλνόκυ προέτρεψαν τὸν ἡγεμόνα νὰ δεχθῇ τὴν συμβουλὴν, νὰ ὑπακούσῃ μᾶλλον εἰς τὴν ἐντολήν. Ἡ δὲ Ἀγγλία, ἥς τινος ἐζήτηθῃ ἡ ὑποστήριξις, ἀπεδέξατο μόνον ἐπὶ τῷ ὄρῳ νὰ ἰκανοποιηθῶσιν αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ βουλγαρικοῦ λαοῦ — ὃ ἐστὶ μεθερμηνευόμενον νὰ γίνῃ ἡ τοιχοκόλλησις.

Ἀπῆλθον νὰ ἴδω τὴν ἐπιθεώρησιν: Ἐγένετο ἐπὶ τῆς κοιλᾶδος, ἥτις περικυκλοῖ τὴν Σόφιαν, πρὸς τὸ μέρος τοῦ Μπαλλῆ Ἐφένδη, τοῦ μετωνυμηθέντος εἰς Κινάζεβο. Ἐπὶ γραμμῇ, τριῶν χιλιομέτρων μῆκους ἐξετείνοντο αἱ σκηναὶ τοῦ πολεμικοῦ ἡγεμόνος τῆς Βουλγαρίας Ἀλεξάνδρου, ὅστις ἐπὶ πενθήμερον διετέλεσεν ἐν ὑπαίθρῳ παρὰ τῷ στρατῷ του. Αἱ σειραὶ τῶν στρατιωτικῶν σκηνώσεων ἐν πλήρει τάξει καὶ καθαριότητι διετένοντο ὑπὸ μεγαλειτέρων καὶ κεντρικῶν ἀρτηριῶν περυτευμένων διὰ προσωρινῶν δενδρστοιχιῶν. Ὁ πρῶν ἀγρότης βούλγαρος μαχητῆς ἐνθυμεῖται καὶ ἐν τῷ στρατοπέδῳ τὰς καλλονὰς τῆς φύσεως.

Αἱ φάλαγγες εἰσι παρατεταγμέναι καὶ ἐτελέσθη ἡδὴ ἡ δοξολογία. Πρῶτον ἔρχεται τὸ σῶμα τῆς ἡγεμονικῆς φρουρᾶς. Ἐχεῖ ἐρυθρὰν καὶ ἀστράπτουσαν τὴν στολὴν ἐπὶ ἀρειμανίων βαίνουσιν ἵππων — τόσον ἀρειμανίων, ὥστε ὁ δυστυχὴς ἐκεῖνος ἵππεὺς ἠναγκάσθη νὰ ἐκλίπῃ τὴν τάξιν καὶ ν' ἀποσυρθῇ ἔνεκα τοῦ ἀτακτοῦντος πηγᾶς του. Περαιτέρω παρ-

γράφον, κανένα Ἐσκάνδ ἴσως, ἢ κανένα βιομήχανον σὰν τὸν πατέρα της, καὶ τὰ παιδιὰ της, ὅταν θὰ τὰ ἐστελλεν εἰς τὸ σχολεῖον, θὰ τὰ περιεφρόνουν τὰ παιδιὰ τῶν ἀριστοκρατῶν.

Εἰς τὴν σκέψιν ταύτην ὁ Μουλινὲ ἐμειδία εὐαρέστως. Ἐκλινεν πρὸς τὰ ὀπίσω καὶ βυθίζων τὴν χεῖρά του εἰς ἐν ἐκ τῶν θυλακίων του, ἀναδῶσαν ἤχον ἀργυρῶν νομισμάτων, ἐψιθύρουσε τὰς λέξεις ταύτας—Γιατί λοιπόν; Μήπως δὲν ἔχω χρήματα γιὰ νὰ τῆς πληρώσω ὅποιον ἄντρα θελήσῃ; Καὶ περιφέρων τὰ βλέμματά του ἐπὶ τοῦ πλήθους, ἐφαίνετο ὅτι ἀνεζήτει γαμβρόν. Ὑπεστηρίζετε ἀπὸ τὰ ἑκατομμύριά του καὶ τίποτε δὲν τοῦ ἐφαίνετο ἀδύνατον. Ποῖος ἦτο τόσον αὐθάδης, ὥστε νὰ μὴ δεχθῇ τὴν χεῖρα τῆς Ἀθηναίδος, ὅταν θὰ τοῦ τὴν παρουσίαζαν φέρουσαν ἐπιταγὴν τῆς ὁποίας ἡ ἀξία θὰ ἦτο ἀπροσδιόριστος; Θὰ ἦτο κόμης, μαρκήσιος; Τί ποσὸν ἐζήτηι; Ἀς ὁμίλει. Ὁ Μουλινὲ ἔμπορουσε νὰ δώσῃ καὶ δέκα ἑκατομμύρια! Εἰς τὴν δημοπράσιαν! ὁ σύζυγος! Ὁ πατὴρ ἔμπορουσε μὲ τὰ χρήματά του ν' ἀγοράσῃ διὰ τὴν κόρην του καὶ πρίγκηπα.

Καὶ τὸ βλέμμα του ἐγίνεν αὐθαδές, σχεδὸν ἀπειλητικόν. Ἐπλανήθη εἰς ὅλων τῶν ἀγνώστων ἐκείνων προσώπων καὶ ἐσταμάτησεν ἐπὶ τοῦ δουκὸς τοῦ Βλιγνύ. Ὁ νέος ἦτο μελαγχολικός. Ὁ Μουλινὲ ἐσκέφθη. — Συλλογίζεται τὴν ἐξαδέλφην του. Καὶ ὑπόκωφος ὀργὴ τὸν κατέλαβεν. Εἰς ποίαν λοιπὸν σειρὰν συγκεχυμένων ἰδεῶν εἰσῆρχετο ὁ Μουλινὲ; Βε-

βαίως οὔτε αὐτὸς δὲν ἐδύνατο νὰ τὸ ἐξηγήσῃ. Ἐν τούτοις ἀρχὴ σχεδίου ἤρχισε νὰ γεννᾶται ἐν τῇ κεφαλῇ του.

Μέγας θόρυβος ἠκούσθη ἐν τῇ αἰθούσῃ. Εἶχε τελειώσει ἡ πρώτη πράξις τοῦ μελοδραματίου. Ἐν τῷ μέσῳ τῶν χειροκροτημάτων, ὁ δούξ ἐστρώθη καὶ συνοδευόμενος ἀπὸ τοὺς φίλους του διευθύνετο μετ' ὕψους ἀδιαφορίας πρὸς τὴν ἐξοδον. Ὁ Μουλινὲ τὸν ἠκολούθησεν ἐπ' ὀλίγας στιγμὰς διὰ τῶν ὀφθαλμῶν, ἔπειτα δ' ἀφίνων τὴν θέσιν του, ἔλαβε καὶ αὐτὸς τὴν διεύθυνσιν τῶν νέων. Εἰς τὸ δεύτερον πάτωμα, ἡ παρτίδα δὲν εἶχε διακοπῇ ἀπὸ τὴν ἐορτήν. Τὰ διὰ τὸ χαρτοπαίγνιον προωρισμένα δωμάτια ἔμενον ἥσυχα καὶ σιωπηλά. Μόλις ὡς ἄρρωστος ψιθυρός, ἐφθάνεν ἡ ἐπωδὴ τῶν ἀσμάτων μέχρι τῶν ὧτων τῶν παικτῶν. Τίποτε δὲν ἔμπορουσε νὰ τοὺς ἀπασχολήσῃ. Ἡζέυραν ὅτι κάτω διεσκέδαζαν· ἀλλὰ τί τοὺς ἐμελεν; Αὐτῶν ὅλη των ἡ ἡδονὴ περιωρίζετο ἐπ' αὐτῆς τῆς τραπέζης, τῆς ἐχούσης σχῆμα πετάλου, ὑπὸ τὸ καίον ἀερίοφως τῶν πολυρῶτων.

Αἱ κομφαὶ κυραὶ τόσῳ ἐσκανδαλίσθησαν ἐντὸς τῶν δροσερῶν τοαλετῶν των ἥσαν συνηθροισμέναι, ὡς ἀνθοδέσμη. Δὲν τὰς ἐσυλλογίζοντο διόλου. Ἡ ντάμα σπαθὶ καὶ ἡ ντάμα καρρὸ εἰς τοὺς ὀφθαλμούς των ἥσαν χιλιάκις ἐλλυσιτικώτεραι.

(ἠκολοῦθεῖ)